

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 120/14

U Luxembourg, 10. rujna 2014.

Presuda u predmetu C-491/13
Mohamed Ali Ben Alaya/Njemačka

Države članice obvezne su na svoje državno područje prihvatiti državljane trećih zemalja koji na njemu žele boraviti dulje od tri mjeseca u svrhu studija ukoliko udovoljavaju uvjetima za prihvata koje taksativno predviđa pravo Unije.

Zabranjeno im je uvoditi dodatne uvjete prihvata

Direktiva Unije¹ predviđa da državljani trećih zemalja koji traže prihvata u svrhu studija u trajanju duljem od tri mjeseca trebaju ispuniti više općih i posebnih uvjeta, te ne smiju predstavljati prijetnju općem interesu, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju.

M. Ben Alaya tuniški je državljanin rođen 1989. u Njemačkoj. Njemačku je napustio 1995. godine da bi otišao živjeti u Tunis. Nakon što je 2010. maturirao i upisao studij informatike na sveučilištu u Tunisu, M. Ben Alaya je poduzeo korake kako bi mogao studirati u Njemačkoj. Također je više puta primljen na studij matematike na sveučilištu u Dortmundu. Zbog sumnje u njegovu motivaciju za studiranje u Njemačkoj (osobito zbog lošeg prosjeka ocjena, slabog poznavanja njemačkog jezika i nepostojanja veze između predviđene naobrazbe i profesionalnih planova), njemačka su tijela više puta odbila njegove zahtjeve za studentsku vizu.

Odlučujući u tom predmetu, Verwaltungsgericht Berlin (upravni sud u Berlinu, Njemačka) uputio je Sudu pitanje ima li njemačka uprava diskrecijsku ovlast za odbijanje studentske vize Ben Alayi, iako on udovoljava svim uvjetima prihvata predviđenima direktivom, te ne predstavlja prijetnju općem interesu, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju.

U današnjoj presudi Sud smatra kako iz direktive proizlazi da je država članica obvezna na svoje državno područje prihvatiti državljane trećih zemalja koji na njemu žele boraviti dulje od tri mjeseca u svrhu studija ako udovoljavaju općim i posebnim uvjetima za prihvata koji su taksativno navedeni u direktivi.

Prema tome, Sud podsjeća kako je cilj direktive pogodovati mobilnosti studenata državljanina trećih zemalja u odnosu na odredišta Unije u svrhu promidžbe Europe kao svjetskog središta izvrsnosti za studij i profesionalno osposobljavanje. Bilo bi protivno cilju te direktive dopustiti državi članici da uvede dodatne uvjete.

Iako direktiva državama članicama priznaje diskrecijsku ovlast prilikom ispitivanja zahtjeva za prihvata, Sud ističe da se taj manevarski prostor odnosi samo na uvjete predviđene u direktivi kao i, u tom kontekstu, na ocjenu relevantnih činjenica (osobito onih koji se odnose na postojanje prijetnje općem interesu, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju).

U ovom slučaju, čini se da iz spisa proizlazi da u glavnom predmetu M. Ben Alaya udovoljava općim i posebnim uvjetima predviđenim u direktivi, te se njemačka tijela protiv njega nisu pozvala niti na jedan razlog vezan za postojanje prijetnje. Sud zaključuje da bi se, pod uvjetom provjere nacionalnog suda, Ben Alayi trebala izdati dozvola boravka.

¹ Direktiva Vijeća 2004/114/EZ, od 13. prosinca 2004. o uvjetima prihvata državljanina trećih zemalja u svrhu studija, razmjene učenika, osposobljavanja bez naknade ili volonterstva (SL L 375, str. 12)(SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19, svezak 12, str. 78).

NAPOMENA: Prethodno pitanje omogućuje sudovima država članica da, u okviru postupka koji se pred njima vodi, upute pitanje Sudu o tumačenju prava Unije ili o valjanosti akta Unije. Sud ne odlučuje o nacionalnom sporu. Nacionalni sud mora riješiti predmet sukladno odluci Suda. Tom su odlukom jednako vezani i drugi nacionalni sudovi pred kojima bi se moglo pojaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708